

ผนวก ก

ประวัติซ่างปูนปัน

ทองร่วง เออมโคงชูร์ (พ.ศ.2486 -)

ปัจจุบันอายุ 63 ปี เกิดที่อำเภอแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม บิดามารดาทำนา ทำสวน หลังจากเรียนจบชั้นประถมปีที่ 4 ได้บวชเรียนเพื่อเรียนนักธรรม เมื่อสอบนักธรรมตรี โท และเอกได้แล้วจึงได้ศึกษาบาลีปีหนึ่งที่วัดมหาธาตุวรวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เริ่มต้น เรียนรู้การเขียนลายไทยและระบบภาษาพสีน้ำจากพระมหาเสวก จันทร์แดง ผู้มีฝีมือด้านคัดเขียน ไทยและวาดภาพ ภายนหลังได้เป็นลูกศิษย์ครุพิณ อินฟ้าแสง และเริ่มทำงานปูนปันเมื่ออายุได้ 18 ปี

ซ่างทองร่วงมีชื่อเลียงในด้านผลงานภาพประดับร่วมสมัย นิยมปูนภาพปริศนาธรรม ภาพลักษณะเมือง เพื่อบันทึกเรื่องราวและสอดแทรกความหมายลงไปในภาพ จนได้ชื่อว่าเป็น ผู้สร้างงานปูนปันร่วมสมัย งานปูนของซ่างได้ชื่อว่าเป็นสิ่งที่ทำให้คนในสังคมสะดุกดตาและเริ่ม หันมาสนใจศึกษางานปูนปันเมืองเพชรอย่างจริงจัง

ซ่างทองร่วงเป็นผู้เชี่ยวชาญการซ่อมบูรณะวัดพระศรีรัตนศาสดาราม และพระบรม มหาราชวังในคราวฉลอง 200 ปี แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งได้นำซ่างจากเพชรบุรีไปร่วมการบูรณะ ด้วยถึง 200 คน

ในปี 2528 สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ยกย่องให้ซ่างทองร่วง เออมโคงชูร์ เป็นบุคคลดีเด่นทางวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง สาขาวิชาศิลป์ปัจจุบัน ซ่างทองร่วง รับเหมางานโครงสร้างและบ้านลายในหลายจังหวัด และได้ถ่ายทอดวิชาให้กับลูกศิษย์หลายคน ทั้งที่เป็นชาวเพชรบุรีและชาวจังหวัดอื่น ซึ่งลูกศิษย์เหล่านี้หลายคนเป็นซ่างที่เชี่ยวชาญในปัจจุบัน และมีลูกศิษย์ลูกหาของตัวเองต่อไปอีก ระยะเวลากลุ่มคนลีกบังงานซ่างกว่า 40 ปี

เฉลิม พึงแตง (พ.ศ. 2487 -)

ปัจจุบันอายุ 62 ปี เกิดที่ตำบลหนองปลาไหล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 7 และสอบไล่ภาคเรียนโถตามหลักสูตรของวิทยาลัยเพาะช่าง (ในเวลานั้น) ได้ บิดามีอาชีพซ่างปูนรับทำโครงสร้าง หลังจากจบชั้นประถมปีที่ 4 ได้มาอาศัย

อยู่ที่วัดพระทรง เพื่อเรียนหนังสือ ทำให้มีโอกาสคุ้นเคยกับงานช่าง เพราะได้คลุกคลีทำงานร่วมกับช่างและพระช่างในเวลานั้นอยู่เสมอ

ช่างเฉลิม พึงแต่งเป็นศิษย์สำนักวัดพระทรง นิยมปั้นลายแบบอยุธยา เพราะถือเป็นจุดแข็งสุดของลายไทย งานปั้นส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะงานประดิษฐกรรมแบบประเพณี

ผู้ที่ช่างเฉลิมนับถือเป็นครูได้แก่ มหาประทิว (ศิษย์ของครูหวาน ตาลวันนา) ซึ่งได้ถ่ายทอดการเขียนลายไทยให้ ภายหลังได้เรียนรู้งานปูนเพิ่มเติมจากช่างช่างที่ทำงานร่วมกัน และได้รับคำชี้แนะเพิ่มเติมจากครูพิน อินฟ้าแสง ผลงานที่สร้างขึ้นเสียงได้แก่ หุ้มมนทปหลังพ่อเมืองพระทรง ซึ่งสองด้านเป็นภาพจับชุดรามเกียรติ อีกด้านหนึ่งเป็นภาพกินรี ประกอบลายดอกไม้

ช่างเฉลิมได้รับการยกย่องให้เป็นผู้เชี่ยวชาญการซ่อมบูรณะวัดอรุณ และเป็นผู้หนึ่งที่ได้เข้าไปทำงานการซ่อมบูรณะเมื่อครั้งฉลองกรุงเทพฯ 200 ปี ระยะเวลาคลุกคลีงานช่างกว่า 42 ปี

สมบัติ พูลเกิด (พ.ศ. 2493 -)

ปัจจุบันอายุ 56 ปี บิดาเป็นชาวอำเภอเช้าย้อย มาตรฐานชาวอำเภอบ้านลาด เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และบิดามารดาเสียชีวิตในช่วงที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงต้องใช้ชีวิตระหว่างเรื่องอาศัยนอนตามวัดในเพชรบุรี พื้นฐานความสนใจด้านศิลปะตั้งแต่เรียนหนังสือทำให้พยายามพัฒนาฝีมือตนเองด้วยการสอบถามจากผู้รู้และอาศัยดูรูปแบบงานศิลปกรรมตามวัดต่างๆ อยู่เสมอ ช่างสมบัติมีโอกาสแสดงฝีมือปั้นปูนจากการแนะนำของผู้รับเหมางานโครงสร้างท่านหนึ่ง และทำให้เริ่มต้นอาชีพนี้เมื่ออายุ 30 ปี จนในที่สุดได้เริ่มต้นอาชีพช่างปูนปั้นเมื่ออายุประมาณ 30 ปีเศษ

ช่างสมบัติหัดเรียนเขียนลายด้วยตนเอง และจากการได้รับความช่วยเหลือจากผู้รับเหมา ได้รับการสอนการใช้เครื่องมือและวัสดุในการทำงาน เช่น หิน กระเบื้อง กระดาษสา ฯลฯ ตลอดระยะเวลาที่ทำงาน ช่างสมบัติได้รับการยกย่องว่าเป็นช่างที่มีความสามารถสูง สามารถทำงานตามที่ลูกค้าต้องการได้เป็นอย่างดี

ผู้ที่ช่างสมบัตินับถือเป็นครูช่างได้แก่ ยอมนิม ช่างแกะสลักที่วัดยาง ตามบันช่างทำเมรุ พื้นเมืองแควบางแก้ว มหาสารคาม ช่างแกะสลัก และช่างสะสม ศุทธานันท์ ซึ่งเป็นช่างเชี่ยง ผลงานแรกของการทำปูนปั้นคือ หน้าบันวัดโคลก และทำให้ที่งานวัดอื่นๆ ต่อมา ได้แก่ วัดกำแพงและวัดศรีภูเขาสูง เป็นต้น ปัจจุบันรับทำเจาะบันไดลาย น้องชายอีกคนคือ ประลังค์ และสมบูรณ์ได้ติดตามมาเป็นช่างปูนปั้นในภายหลัง ลูกมีอีกคนสำคัญคือ รำพึง พูลเกิด (ภรรยา) ซึ่งปัจจุบันปั้นลายได้แล้ว ระยะเวลาคลุกคลีงานช่างกว่า 20 ปี

สำราญ เอมโอบูร์ (พ.ศ. 2494 -)

ปัจจุบันอายุ 55 ปี เกิดที่จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นน้องชายของช่างทองร่วง เอมโอบูร์ การศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 บิดามารดาไม้อาชีพชาวสวน เริ่มหัดงานปูนปั้นจากช่างทองร่วง ผู้เป็นพี่ชายเมื่ออายุ 14 ปี ผลงานส่วนใหญ่ทำร่วมกับช่างทองร่วง ผลงานที่ภาคภูมิใจคือ วัดเข้ายี่สาร อำเภออัมพวา สมุทรสงคราม วัดพระธาตุ นครศรีธรรมราช และศาลานางสาว อัมพะ บุณประคง วัดมหาธาตุวรวิหาร จังหวัดเพชรบูรี และได้เคยสอนวิชาปูนปั้นที่วิทยาลัย รังษัย เป็นเวลา 9 ปี ปัจจุบันรับเหมางานของตนเอง ระยะเวลาคุ้กคี้ลึงงานช่างกว่า 35 ปี

ศิริ พรมะ (พ.ศ. 2498 -)

ปัจจุบันอายุ 51 ปี เกิดที่ตำบลบ้านดอนจุฬา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรี การศึกษา ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 บิดามารดาไม้อาชีพรับจ้างทั่วไป และขึ้นดาล เริ่มหัดงานปูนปั้นเมื่ออายุ 17 ปี จากการซักซ่อนของช่างสมพล พลายแก้ว ที่เป็นเพื่อนสนิท ได้เรียนวิชาปูนปั้นจากช่างทองร่วง และช่างสำราญ เอมโอบูร์ ผลงานส่วนมากจะอยู่ที่จังหวัดรอบๆ เช่น วัดยางทอง ราชบูรี วิหารหลวงพ่อบ้านแหลม ที่อำเภอคำเนินสะเดว เป็นต้น ปัจจุบันรับเหมางานทั้งงานโครงสร้างและปั้นลาย ระยะเวลาคุ้กคี้ลึงงานช่างกว่า 32 ปี

นาหยัน บุณประเสริฐ (พ.ศ. 2510 -)

ปัจจุบันอายุ 39 ปี เกิดที่ตำบลซ่องสะแก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรี เมื่อจบ การศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อายุ 15 ปี ได้เริ่มหัดงานปูนปั้นพร้อมกับพี่น้องอีก 4 คน จากการซักซ่อนของช่างบุณเจือน เอมโอบูร์ พี่สาวที่เริ่มทำงานกับช่างทองร่วงก่อน ผลงาน เช่น ลายปูนประดับในโถมทางขึ้นสถานีรถรางไฟฟ้า (เคเบิลคาร์) ที่เพชรบูรี และพญานาค 5 เศียร ที่วัดถ้ำแก้ว ผลงานที่สร้างขึ้นให้ได้แก่ ลายปูนปั้นประดับเครื่องครัวที่ใบสักวัดจันทราราส ผู้ที่ช่างนาหยันนับถือเป็นครูช่างคือช่างทองร่วง เอมโอบูร์ ปัจจุบันรับเหมาปั้นลายด้วยตนเองกับสามี คือช่างเอก ระยะเวลาคุ้กคี้ลึงงานช่างกว่า 20 ปี